WARIES NAMENKAART

De Namenkaart van Juliette

Een avontuur door Nederland,
letter voor letter

Uitgeverij Waries

Inhoud

	Een duif op de stoep	4
J	J van Jachthaven	8
U	U van Uiterwaarden	14
L	L van Landgoed	20
I	I van Imkerij	26
E	E van Eb	31
T	T van Terp	36
T	T van Takkenwal	41
E	E van Eiland	46
	De naam op de kaart	51
	Jouw dierenlijst	56
	Oorkonde	58
	Antwoorden	59

Een duif op de stoep

Het was een gewone ochtend. Juliette tekende met stoepkrijt een grote zon op de tegels voor het huis. Toen landde er een duif, precies in het midden van de zon. Hij was grijs, met een groene glans op zijn nek, en hij keek Juliette aan met twee oranje oogjes.

Om zijn poot zat een kokertje. ‘Hé,’ zei Juliette. ‘Je staat in mijn tekening.’ ‘Roekoe, sorry,’ zei de duif. ‘Ben jij Juliette?’ Juliette liet het krijtje vallen. Een duif die kan praten! ‘Ja,’ zei Juliette zacht. ‘Fijn,’ zei de duif. ‘Ik ben Pluim. Postduif van de Kaartenmaker.

Ik heb post voor jou.’

De Namenkaart van

JULIETTE

De kaart die Pluim bracht. Elk rondje is een plek waar een letter van jouw naam op je wacht.

J van Jachthaven

Ze stonden op een steiger in een jachthaven. Overal lagen bootjes, met hoge masten die zachtjes tingelden in de wind. Ting, ting, ting. Het water klotste tegen de steigers. ‘Pas op bij de rand,’ zei Pluim.

Juliette bleef netjes midden op de steiger. Een zeilboot voer langzaam de haven uit. Een meisje aan boord zwaaide. Ze had een oranje zwemvest aan. Juliette zwaaide terug.

Op een paaltje zat een grote witte vogel met grijze vleugels. Hij had een gele snavel met een rode stip erop. ‘Een zilvermeeuw,’ zei Pluim. Hij ging een stapje achter Juliette staan. De meeuw keek naar de jaszak van Juliette.

Daar zat een boterham in. ‘Hij heeft mijn boterham gezien,’ zei Juliette. ‘Meeuwen zien alles,’ zuchtte Pluim. ‘Zeker als het eetbaar is.’ ‘Ik geef hem niks,’ zei Juliette. ‘Meeuwen moeten zelf hun eten zoeken.’

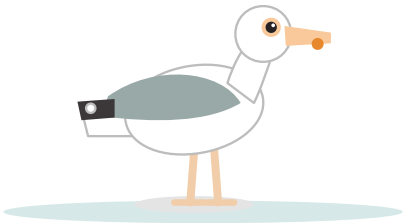
Pluim knikte. ‘Weet je waarom hij die rode stip heeft? Een jong meeuwtje pikt tegen die stip. Dan weet de vader of moeder: mijn jong heeft honger.’ ‘Een deurbel op zijn snavel!’ zei Juliette. ‘Precies,’ zei Pluim. ‘Dat heeft een Nederlandse onderzoeker lang geleden ontdekt.’

De meeuw schreeuwde: ha-ha-ha-ha! Toen vloog hij weg over de masten. ‘Hij lacht me uit,’ mopperde Pluim. ‘Hij lacht naar je,’ zei Juliette.

Echt waar!

De zilvermeeuw

Een jong zilvermeeuwtje pikt tegen de rode stip op de snavel van zijn ouder. Dan weet de ouder: ik moet eten geven. Dat ontdekte de Nederlandse onderzoeker Niko Tinbergen.

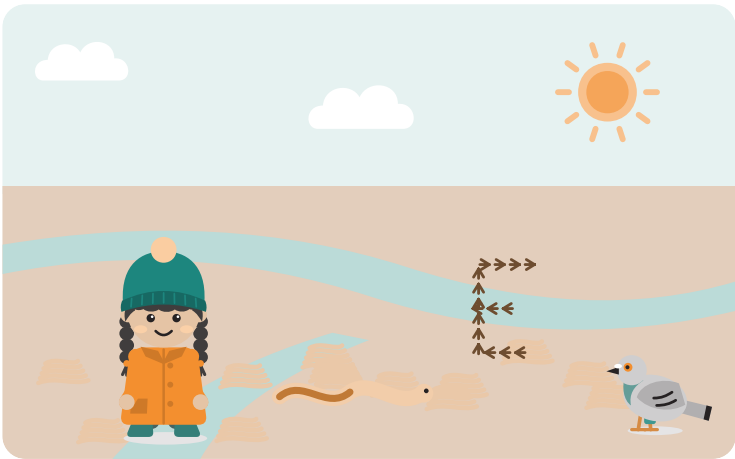
Zo groot	55 tot 67 centimeter
Eet graag	van alles: mosselen, kokkels, krabbetjes, wormen en ook afval
Zo herken je hem	een rode stip op de gele snavel

Raadsel: wie ben ik?

Ik ben wit met grijze vleugels. Op mijn gele snavel zit een rode stip. Wie ben ik?

Controleer je antwoord op p. 59.

E van Eb

Het rondje van de E gloeide zachtjes op de kaart. ‘Hij roept ons,’ zei Juliette. Eén, twee, drie… woesj! Waar was de zee gebleven? Er lag alleen grijze, glimmende grond met hier en daar een plasje. ‘Het is eb,’ zei Pluim. ‘Het water is weggezakt. Over een paar uur komt het terug.

Dat heet vloed.’ ‘Mogen we hier lopen?’ vroeg Juliette. ‘Alleen hier, vlak bij de kant,’ zei Pluim. ‘Verder het wad op ga je alleen met een gids.’

Het rook naar zee, naar zout en een beetje naar rotte eieren. ‘Dat is het slik,’ zei Pluim. ‘Daar zit leven in.’ Overal op het wad lagen kleine hoopjes. Ze zagen eruit als spaghetti van zand, kronkel-kronkel-kronkel. ‘Wie heeft die gemaakt?’ vroeg Juliette. ‘Een wadpier,’ zei Pluim. ‘Die woont onder het zand, in een gangetje in de vorm van een U. Hij eet zand en haalt er al het lekkers uit.

Wat over is, poept hij weer uit.’ ‘Bah!’ zei Juliette. En toen: ‘Haha! Dus dit is allemaal…’ ‘Wormenpoep,’ zei Pluim plechtig. ‘Precies.’ Naast een hoopje zat een gaatje. Daar kwam heel even het puntje van een rode worm naar buiten.

Hup, weer weg. ‘Hij is verlegen,’ zei Juliette. ‘Op het wad wonen heel veel van die wormen,’ zei Pluim. ‘Daarom komen er zoveel vogels eten.’ Boven hun hoofd riepen meeuwen. Het wad klonk als een drukke markt.

